

Příloha č. 2 k Řádu školní zahrady

Zimní zvyklosti naší zahrady

PŘEDZAHŘÁDKA

- v předzahrádce chodíme pouze v místech, kde nerostou žádné okrasné rostliny
- želvičku navštěvujeme pouze v létě, v zimě odpočívá
- při vstupu na zahradu dáváme pozor, abychom nestáli v záhonku pod kamennou zdí
- ani v zimě nepoužívají děti bránu k odchodu nebo příchodu do školky

ZIMNÍ RADOVÁNKY

Na zahradě máme pouze jeden velký a jeden malý kopec. Vždy se naše radovánky řídí dle aktuální situace při zvážení klimatických podmínek a vrstvou sněhu, které posuzují dospěláci na velkém i na malém kopci. Svou aktivitou neničíme trávu pod tenkou vrstvou sněhu, nejezdíme na ledě. Jezdí se pouze na těchto dvou kopcích.

Zvyklosti při zimních hrách:

- další dráhu krom velkého a malého kopce neděláme, obzvláště od začátku záhonků dolů směrem k domečku, švestce nebo plotu, protože hrozí nebezpečí nárazu a sražením dětí při hrách
- neděláme si “bunkry” v pergole pod stolem a neležíme tam na zemi i přesto, že je tam dřevěná podlaha
- při koulování sněhové koule směřují na záda, nohy a trup – sníh za krkem a na obličejích je nepříjemný
- na lopatě a prknu jezdíme pod dohledem dospělého
- na prknech můžeme stát nebo sedět, ale jednotlivě, neděláme mašinky a dlouhé hady, nesvazujeme se
- dítě umí samo a včas zabrzdit, ovládá směr své jízdy
- u vrbiček končí jízda pod kopečkem, ve kterém jsou vrby zasazeny
- na malém kopečku jezdíme pouze, když tam je dospělý, vyhýbáme se peci a jízda končí na úrovni rostlin vinné révy
- na velkém kopci neděláme skokánky a můžeme sjet až v momentě, kdy je v místě dojezdu prázdné a při cestě na kopec používáme schůdky po pravé straně kopce
- zbytečně se nezdržujeme v místě dojezdu, aby mohlo jet další dítě
- jezdíme nohama napřed a sedíme, nikdy ne pozadu
- rampouchy ze střechy pergoly nestrháváme, abychom nepoškodili střechu
- pokud nejezdím z kopců a potřebuji přejít přes dráhu, rozhlédnu se a počkám až nikdo nepojede a dospělák mi volnou cestu potvrdí.

Velký kopec:

- využívám ho k jízdě pouze na lopatě a po domluvě a svolení svého dospěláka podle stavu sněhové nadílky
- jezdím pouze v korýtku, nahoru chodím po straně po schůdkách u klouzačky
- z kopce jedu až na signál od dospěláka, že je tam volno a nic mi nebrání v cestě
- dojezdovou plochu opouštím hned a odcházím spodem okolo houpačky, abych nikomu nekřížil cestu
- na lopatě celou jízdu sedím, brzdím včas, abych nenarazil do vrbového tunelu
- nikdy při jízdě nemírím k pergole ani k vrbě
- na prkně jezdím sám jen v dolní mírné části velkého kopce od vysokého záhonu
- skokánky v hlavní dráze nestavím, překážely by nám v bezpečné jízdě směrem dolů
- je potřeba, aby jeden dospělák stál před houpačkou a zabránil tak možnému nebezpečí (houpačka/nájezd do pergoly)

Malý kopec

- na malém kopci mohu jezdit na lopatě i snowboardu, sedím na zadečku, nejedím v leže ani v kleku, protože pak nemohu brzdít
- jezdím tady, když je zde někdo dospělý, tady mohu jezdit i bez výzvy, sám se koukám, abych do nikoho nenarazil, chodím nahoru po stranách, abych nikomu nezkřížil cestu
- včas brzdím, abych do nikoho a ničeho nenarazil